

RUIMTELIJKE KWALITEIT TOP, BINNENKLIMAAT EN INSTALLATIETECHNIEK MATIG

Evaluatie De Binnentuin positief met enkele kanttekeningen

De Binnentuin is vooral een ruim en licht gebouw, met buiten een prachtige uitnodigende entreeluifel. Binnen in het gebouw vallen de brede gangen en leerpleinen op; een prachtig leerhuis voor kinderen die extra aandacht nodig hebben en vooral veel potentie hebben. Hoe bevalt SBO De Binnentuin na ruim zes jaar in gebruik te zijn?

Architect Marjon Mors van SVP architectuur en stedenbouw nam het initiatief om haar project na al die jaren te evalueren: “Ik vind dat dat veel te weinig wordt gedaan, terwijl we zoveel van de gebruikers en het gebruik kunnen leren.” Directeur Cindy Hamers over het perspectief: “Deze SBO-school staat in het snelgroeiend stadsdeel Leidse Rijn en toen we nog in het oude gebouw in De Meern zaten hadden we vijf groepen en 70 kinderen. Nu zijn het er 200. Het betrof toen tijdelijke huisvesting voor maximaal drie jaar, maar dat werd acht jaar. We hadden dus genoeg tijd om goed over ons nieuwe gebouw na te denken. Vroeger werden deze kinderen vaak achteraf in te kleine gebouwen gestopt en daarom wilde ik een open, ruim en toegankelijk gebouw, waar je overal geprikkeld wordt. De verbinding met buiten is ook belangrijk, want deze kinderen moeten gewoon meedraaien in de maatschappij, ook al hebben ze een leerprobleem of laten ze moeilijk gedrag zien.

RUIMTE OM FOUTEN TE MAKEN

Marjon: “We hebben toen samen een gebouw bedacht. Zijn de dromen van toen uitgekomen?” Cindy knikt: “Gedeeltelijk wel, maar niet alles. Dit gebouw werd in 2012 in gebruik genomen en ik was er blij mee; een combinatie van lokalen, brede gangen en leerpleinen. Door die brede gangen en leerpleinen haalden we de omgeving in de klas. Normaal doe je de deur dicht en hier draagt iedere voorbijganger bij aan de ontwikkeling van een kind. We werken niet groep overstijgend, maar wel in niveau-groepen, waarbij kinderen ook op de gang kunnen werken, zelfstandig of onder leiding van een onderwijsassistent. Er is hier ruimte om jezelf te mogen ontwikkelen en kinderen hebben de ruimte om fouten te maken. Iedereen voelt zich gezien en dat betekent dat je geholpen kunt worden wanneer nodig, maar ook gemakkelijk supermooie dingen kunt delen. Daarnaast is het een gebouw met een rustige uitstraling, waarbij de kinderen voor de kleur zorgen.”

Marjon voegt toe: “Ik heb het gebouw compact ontworpen met een gymzaal op de verdieping om zoveel mogelijk geld zichtbaar voor het onderwijs over te houden. De gevel is duurzaam en goed geïsoleerd. Door in het midden een patio te plaatsen is er veel daglicht van buiten. Dat zie je

ook terug op de gangen, waar je vanaf de leerpleinen heel mooie zichtlijnen hebt met prachtige glaswanden. Het is ook geen gangenschool, maar een aaneenschakeling van leerpleinen.” Cindy knikt: “Wij noemen het een dorp met brede straten en pleinen. De kunstenaar heeft de gangen ook straatnamen gegeven. Wat ik wel mis is een grote presentatieruimte. In het begin dachten we dat we daarvoor de gymzaal konden gebruiken, maar met 200 kinderen ga je dat niet doen. Daarnaast zouden we een echte teamkamer willen hebben; met de groei van de school gaan alle overlegplekken er al snel aan en we hebben te weinig flexibele werkplekken. Achteraf hadden we misschien te veel aandacht voor ruimte voor onze kinderen en te weinig aandacht voor onze medewerkers; flexplekken zijn in het onderwijs nog niet vanzelfsprekend.”

TECHNIEK MINDER

Wanneer het over de techniek gaat is Cindy minder tevreden: “We hebben bijvoorbeeld een duur warmteterugwinstsysteem, maar de luchtkwaliteit in het gebouw is bedroevend; of het is prima of er is non stop een koude luchtstroom die moeilijk onder controle te krijgen is. Je kunt de temperatuur weliswaar per klas regelen, maar het duurt uren voordat je hier iets van merkt. Aan de zonkant wil het nog wel, maar aan de schaduwkant is het 's winters vaak te koud en zelfs op een warme zomerdag kun je binnen dan best een trui aan. Verder hebben we vloerverwarming, maar missen toch radiatoren aan de wand waar je met natte dagen zo fijn de jassen op kunt leggen. Daarnaast is de akoestiek matig; het gebouw is naar buiten goed geïsoleerd, maar binnen horen we alles van elkaar. Daar moeten we nog steeds aan wennen.”

Marjon: “Als architect word ik er bedroefd van wanneer het binnenklimaat slecht is;

installaties worden steeds ingewikkelder, gebruikers begrijpen niet hoe ze werken en installateurs krijgen het niet ingeregeld. Een inzicht is om eerst bouwfysisch een goed gebouw te maken en vervolgens zo weinig mogelijk installaties toe te voegen.” Cindy knikt: “Bovendien zijn ze duur in aanschaf en onderhoud en daarnaast weet niemand na verloop van tijd meer hoe de installaties werken. Geef mij maar een aan- en een uitknop. De rest hoeft ik niet.” Marjon reageert: “En dat terwijl de lat bij dit gebouw hoog lag. In theorie klopte het allemaal, maar de praktijk is kennelijk weerbarstig.” Cindy ten slotte: “We hebben er overwegend mee leren leven of zorgen dat het opgelost wordt. Waar we vooral elke dag weer blij van worden is dat we voor onze kinderen een prachtig ruim, open en verbindend gebouw hebben.”

▶ Kijk voor meer informatie op svp-svp.nl.